

Samen kerken....

Sint Maarten,

En bij de tandarts kreeg je een rijstwafel.....

Toen ik kind was maakte ik het feest van Sint Maarten mee. Op de plek waar ik met mijn ouders woonde werd het feest op deze manier gevierd: als het op 11 november donker werd, en het was geen zondag, dan gingen de kinderen met lampions naar buiten, zij belden bij mensen aan, zij zongen een lied van Sint Maarten en dan kregen ze snoep (alleen bij de tandarts kreeg je geen snoep waar suiker in zat, maar een rijstwafel). Als kind maakte ik dat feest mee, later leerde ik dat het te maken had met Martinus van Tours die leefde in de 4e eeuw na Christus en die zeer vrijgevig is geweest. Het verhaal gaat dat hij zijn mantel middendoor sneed met zijn zwaard en de helft van de mantel wegaf aan een bedelaar. Later kwam Christus naar hem toe in een droom. Christus droeg toen de mantel die de bedelaar had ontvangen. Martinus was dus zeer vrijgevig, en begaan met het lot van de ander. Je zou hem dus een mantelzorger van het eerste uur kunnen noemen.

Als kind maakte ik het feest mee, later ontdekte ik dat het niet in heel Nederland gevierd wordt en al zeker niet op de manier die ik als kind heb meegemaakt. En dit mag gezegd: het feest riep soms ook wat hebzucht op. Het verzamelen van snoep werd een doel op zich, zeker voor de kinderen die tien of elf jaar oud waren (wie van de basisschool af was, ging niet meer met een lampion langs de deuren).

Martinus van Tours is in de traditie dus verbonden geraakt met vrijgevigheid en naastenliefde. Hij is in deze tijden van een groeiende vraag naar solidariteit en hulp misschien wel heel actueel. Mensen hebben in toenemende mate hulp nodig, ook materieel. Wat doe je als iemand aanklopt of aanbelt voor hulp? Schuilt er dan een Martinus van Tours in ons?

ds. Gerco Veening

Predikant van de Protestantse Gemeente te Borne.

Website: www.raadvankerkenborne.nl

Facebook: raadvankerkenborne

Twitter: RvKborne.